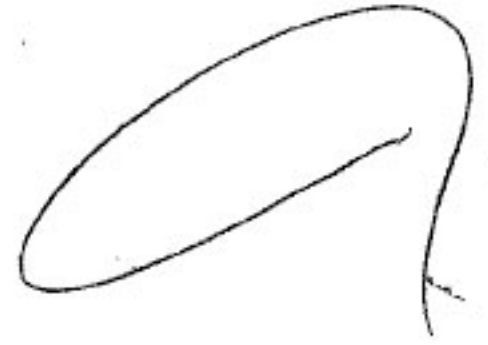


Αριθμ αποφ. 678/2017

Αριθμ πρωτ. 951/2013

952/2013



ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή [REDACTED]
Ειρηνοδίκη και τη Γραμματέα [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 27.4.2017 για να
δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

Α ΑΙΤΗΣΗ : Υπ αριθμ καταθ. 951/2013

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΑ: [REDACTED] του Νικολάου και της
Αθηνάς, κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης, οδός [REDACTED]
περιοχή [REDACTED] Κρήτης, κατόχου του με αριθμ. [REDACTED]
Δ.Α.Τ και με Α.Φ.Μ [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, ο
οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Μαρία
Δαριβιανάκη.

ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΡΙΑΣ ΠΟΥ ΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΔΙΚΗ, η οποία
κατέστην διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευσή της (άρθρ. 5 του ν.
3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ): : Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με
την επωνυμία [REDACTED], που εδρεύει στην Αθήνα,
οδός [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ [REDACTED]
ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, νομιμοποιούμενη για την υποβολή της παρούσας,
ως ειδικής διαδόχου των περιουσιακών στοιχείων του υπό ειδική
εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία [REDACTED]
[REDACTED], που εδρεύει στην Αθήνα και
εκπροσωπείται νόμιμα, που έχουν μεταβιβαστεί προς την [REDACTED]
[REDACTED] δυνάμει της με αριθμό 4/27.7.2012 αποφάσεως της ΤτΕ

(ΦΕΚ. τ. Β2209/2012), η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της [REDACTED]

Β ΑΙΤΗΣΗ: Υπ αριθμ καταθ. 952/2013

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [REDACTED] του Κων/νου και της Ευτυχίας, κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης οδός [REDACTED] περιοχή [REDACTED] Κρήτης, κατόχου του με αριθμ. [REDACTED] Δ.Α.Τ και με Α.Φ.Μ [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Μαρία Δαριβιανάκη.

ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΡΙΑΣ ΠΟΥ ΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΔΙΚΗ, η οποία κατέστην διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευσή της (άρθρ. 5 του ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ): : Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία [REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ [REDACTED] ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, νομιμοποιούμενη για την υποβολή της παρούσας, ως ειδικής διαδόχου των περιουσιακών στοιχείων του υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία [REDACTED] [REDACTED], που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, που έχουν μεταβιβαστεί προς την [REDACTED] [REDACTED], δυνάμει της με αριθμό 4/27.7.2012 αποφάσεως της ΤτΕ (ΦΕΚ. τ. Β2209/2012), η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της [REDACTED]

Ο αιτών της υπό Α' κρινόμενης αίτησης ζητά να γίνει δεκτή η από 18.4.2013 αίτησή του κατά της καθ' ής πιστώτριας Τράπεζας που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 951/2013 προσδιορίστηκε αρχικώς για την δικάσιμο της 15.1.2019, και μετά από αυτεπάγγελτο επαναπροσδιορισμό με βάση την υπ αριθμ 2/2016 πράξη της Προϊσταμένης του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της



παρούσας, οπότε η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του σχετικού πινακίου και συζητήθηκε.

Η αιτούσα της υπό Β' κρινόμενης αίτησης ζητά να γίνει δεκτή η από 18.4.2013 αίτηση της κατά της καθ' ής πιστώτριας Τράπεζας, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 952/2013 προσδιορίστηκε αρχικώς για την δικάσιμο της 15.1.2019, και μετά από αυτεπάγγελτο επαναπροσδιορισμό με βάση την υπ αριθμ 2/2016 πράξη της Προϊσταμένης του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του σχετικού πινακίου και συζητήθηκε.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

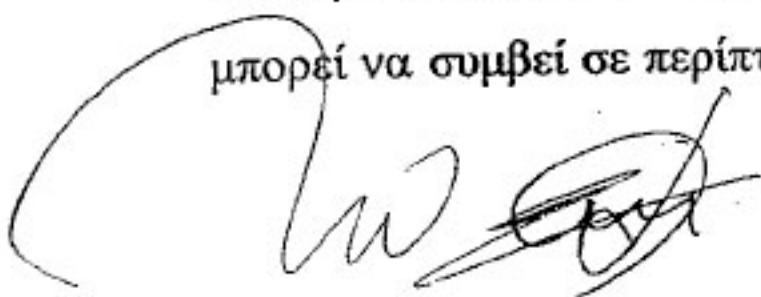
Νόμιμα φέρονται για συζήτηση, οι με χρονολογία 18.4.2013 και με αριθμούς κατάθεσης δικογράφων 951 και 952/2013 κύριες αιτήσεις, υφιστάμενες εν μέρει μεταξύ των ιδίων διαδίκων, που πρέπει να συνεκδικασθούν λόγω της πρόδηλης συνάφειας που υπάρχει μεταξύ των και της κατ' αυτόν τον τρόπο, επερχομένης διευκολύνσεως της διεξαγωγής της δίκης και μειώσεως των εξόδων (άρθρα 31 παρ 3, 246 και 591 παρ1 του ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με το άρθρο 236 του ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 22 παρ.5 του Ν.3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που

μετέχουν στη συζήτηση...να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στην διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την ρυθμίζουν (άρθ.741 του του ΚΠολΔ). Ειδικότερα, από τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 ΚΠολΔ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, ο οποίος επιβάλλει και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης, επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (αρθ. 115 παρ. 3 ΚΠολΔ) εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και του αιτήματος αυτής (ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36/1601, ΕφΑΘ 2735/00, 4462/02, 2188/08 ΝΟΜΟΣ και ενδεικτικά ΕιρΚορίνθου 121/2012 ΝΟΜΟΣ). Επομένως στην εκούσια δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση ή με τις προτάσεις του κατά την συζήτηση (άρθ. 238 και 256 του ΚΠολΔ) αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη ώστε να προκαλείται μεταβολή της αιτήσεως, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο που η μεταβολή δεν βλάπτει τα συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Άλλωστε στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας, δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Συνεπώς, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις

εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού της, προς επέλευση δηλαδή του ρυθμιστικού αποτελέσματος (βλ.Εφ.ΑΘ. 1639/07 ΑΠ 640/03 ΕλλΔνη45,1347, Κ.Μπέη Πολ.Δ.άρθρο 758 παρ.3 αρ. 16 σελ.326 και 330 και Ειρ.Πατρών 25/2013, Ειρ.Κορινθ. 121/2012, ΕιρΚαβ. 161/2012, Ειρ.Λαυρ. 193/2012 ΝΟΜΟΣ). Εφόσον επομένως το αντικείμενο της υποθέσεως στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας εξαντλείται στη λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δίχως δεσμευτική διάγνωση κάποιας έννομης σχέσης, είναι επιτρεπτή η προβολή και νέων πραγματικών ισχυρισμών ώσπου να καταστεί η υπόθεση ώριμη για την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθρο 745 του ΚΠολΔ). Επομένως στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων που συνιστούν τις προϋποθέσεις του ζητούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αιτήσεως. Επιπλέον, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργή συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης (ΕφΑΘ 2735/00, 4462/02, 2188/08 ΤΝΠ- ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ' άρθρο 747, αριθ. 7). Για το λόγο αυτό εξάλλου, στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, εφαρμόζεται το ανακριτικό (άρθρα 744 και 759 παρ. 3 του ΚΠολΔ) και όχι το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθρα 745 και 765 του ΚΠολΔ). Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται (βλ. ενδεικτικά ΕιρΚαβάλας 161/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επιπλέον, ο Ν.3869/2010 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των χρεών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι

οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση, όπως και να τους ανακουφίσει κατά το δυνατόν από τη διαρκή πίεση των ατομικών καταδιώξεων. Δεν περιλαμβάνεται όμως στις επιδιώξεις του νομοθέτη η απαλλαγή από χρέη ή από υπόλοιπα τους, όταν είναι δυνατή ή σε όποιο βαθμό είναι δυνατή η ικανοποίησή τους βάσει της υπάρχουσας περιουσιακής κατάστασης του οφειλέτη. Αυτός είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωμένος να εξυπηρετήσει τις οφειλές του και με τα εισοδήματα από την εργασία του, αλλά και με την περιουσία του. Το δικαστήριο δε, εάν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την παραδοχή της αίτησης, λαμβάνει υπόψη του, για τη μορφή της ρύθμισης που θα διατάξει, όλα τα υποβαλλόμενα ενώπιον του στοιχεία και πρέπει βάσει των διατάξεων του νόμου: α) Να προβεί σε ρύθμιση μηνιαίων καταβολών από τα εισοδήματα του οφειλέτη επί μία τετραετία, ώστε να επέλθει από αυτή την πηγή, μερική τουλάχιστον, εξόφληση των χρεών του, αν αυτός δεν έχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία, β) Να διατάξει την εκποίηση της τυχόν υφιστάμενης ρευστοποιήσιμης περιουσίας του οφειλέτη διορίζοντας και εκκαθαριστή, και τέλος γ) να προβεί σε περαιτέρω ρύθμιση σταδιακών καταβολών του οφειλέτη προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση ακίνητο που χρησιμεύει ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία του. Οι τρεις προαναφερόμενες ρυθμίσεις δεν αποκλείουν η μία την άλλη και συχνά θα πρέπει να διαταχθούν σωρευτικώς. (Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1486). Επομένως, οι επιμέρους δυνατότητες ρυθμίσεων που προσδιορίζονται από το νόμο και ο τρόπος με τον οποίο θα τα καθορίσει το Δικαστήριο συμπλέκονται μεταξύ τους. Ακολούθως σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν.3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Τούτο ενδεικτικά μπορεί να συμβεί σε περίπτωση χρόνιας χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη



ανεργίας, σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλου μέλους της οικογένειας του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη βιοτικών στοιχειωδών αναγκών ή άλλων λόγων ισοδύναμης βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2 αλλά επιτρέπεται στο δικαστήριο να καθορίζει μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη καταβολές κατά τη διατύπωση του νόμου (άρθρ. 8 παρ. 5). Επισημαίνεται ότι ο δικαστής κατά το ανακριτικό σύστημα δεν περιορίζεται από το αίτημα περί δικαστικής ρύθμισης και το σχέδιο αποπληρωμής που προτείνει ο οφειλέτης. Συνεπώς, αν αξιολογήσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη ως τέτοια που επιβάλλει μικρές ή μηδενικές καταβολές, τότε θα το αποφασίσει ακόμα και αυτεπαγγέλτως, χωρίς την ανάγκη σχετικού αιτήματος του οφειλέτη (ΕιρΝίκαιας 39/2012 ΝοΒ 2012 σελ. 1444, Βενιέρης, Κατσάς Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2η εκδ. 395). Το δικαστήριο προβαίνοντας σε εφαρμογή της παραπάνω διάταξης, ορίζει με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Στη νέα αυτή δικάσιμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη απόφαση του είτε προσδιορίζει εκ νέου καταβολές προς τα πάνω ή προς τα κάτω, αν συντρέχει περίπτωση. Για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι (οφειλέτης - πιστωτές), ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια (βλ. Αθανάσιο Κρητικό, ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, ο. 138-139, ΕιρΛαρ 106/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δηλαδή από τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 του νόμου προκύπτει ότι με τον καθορισμό μηδενικών καταβολών από το δικαστήριο δεν εκκαθαρίζεται «οριστικά» το θέμα της απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη, αλλά αναμένεται η παρέλευση του ταχθέντος από το δικαστήριο διαστήματος και έλεγχος μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τα τυχόν

εισοδήματα του, που θα δικαιολογήσουν νέο προσδιορισμό των καταβολών. Η αναβολή αυτή και ο ορισμός με την ίδια απόφαση νέας δικάσιμου, δίνει εν τέλει στην εκδιδόμενη απόφαση το χαρακτήρα της εν μέρει οριστικής απόφασης, με προσωρινή ισχύ, αφού η έκδοση της οριστικής αποφάσεως, θα είναι αυτή που θα αποφανθεί τελικώς για την οριστική ρύθμιση των χρεών (ΕιρΘεσ 8021/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Επομένως το Δικαστήριο σταθμίζοντας τις συνθήκες στα πλαίσια της ανωτέρω διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 ν.3869/2010, αλλά και μέσα στο πνεύμα του νόμου μη εκκαθαρίζοντας «οριστικά» το θέμα της ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη από τα χρέη, αλλά αναμένοντας την παρέλευση (μέχρι) και πέντε ετών ελέγχει μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τα τυχόν εισοδήματα του, με την ανεύρεση της «κατάλληλης» εργασίας που θα δώσει στον οφειλέτη τη δυνατότητα να ικανοποιήσει ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες τους πιστωτές του. Ο νόμος όμως, δίνει τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να εκκαθαρίσει και εξ αρχής το θέμα της απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη, χωρίς ορισμό νέας δικάσιμου για επανααξιολόγηση των οικονομικών δεδομένων του (του οφειλέτη). Τούτο προκύπτει από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 5, όπου και αναφέρεται ότι το δικαστήριο “μπορεί με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Συνεπώς, ο ορισμός νέας δικάσιμου αποτελεί για το δικαστήριο δυνητική επιλογή και δεν εισάγεται ως αναγκαστική επιταγή εκ του νόμου. Εφαρμογή της δυνατότητας αυτής υπάρχει, όταν εξ αρχής, από την πρώτη κρίση της επίδικης αίτησης ρύθμισης των οφειλών, αποδεικνύεται ότι είτε τα προβλήματα υγείας που ενυπάρχουν στον αιτούντα, είτε η οικονομική δυσπραγία στην οποία περιήλθε είναι καταστάσεις, σε ποσοστό σχεδόν

βεβαιότητας, μη αναστρέψιμες και συνεπώς ο ορισμός νέας δικασίμου θα απέβαινε μια παρελκυστική τακτική, η οποία αφενός μεν θα επιβάρυνε το δικαστικό φόρτο, αφετέρου θα κρατούσε τον οφειλέτη δέσμιο της αναμονής της νέας δικασίμου, η οποία πολλές φορές προσδιορίζεται ακόμη και μετά από ένα έτος μετά την έκδοση της πρώτης απόφασης, λόγω του μεγάλου όγκου των υποθέσεων. Σε κάθε όμως περίπτωση, η διάταξη αυτή αποτελεί εξαιρετικό δίκαιο και η εφαρμογή της δέον να γίνεται με περισσή φειδώ και κατόπιν συνετής στάθμισης και αυστηρής αξιολόγησης της προσωπικής και οικογενειακής κατάστασης του αιτούντα.

Με τις υπό κρίση αιτήσεις τους, όπως αυτές παραδεκτά διορθώθηκαν με τις κατατεθείσες επί της έδρας προτάσεις, οι αιτούντες επικαλούμενοι ότι ~~έχου~~ έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας εκθέτουν ότι λόγω του ότι έχουν μειωθεί σημαντικά τα μηνιαία εισοδήματά τους, έχουν μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς την πιστώτρια που αναφέρεται στην αναλυτική κατάσταση που περιέχεται στην αίτηση. Ζητούν, α) να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις των για τη ρύθμιση των οφειλών τους, με καταβολή των αναφερόμενων δόσεων και στην συνέχεια να απαλλαγούν από το υπόλοιπο των χρεών τους, β) να επικυρωθεί το περιλαμβανόμενο στην αίτηση σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή να τροποποιηθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθ. 7 του Ν.3869/10, με τη συγκατάθεση όλων των πιστωτών ώστε να αποκτήσει το σχέδιο ισχύ δικαστικού συμβιβασμού γ) και επικουρικά σε περίπτωση μη επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού να διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών, για χρονικό διάστημα τεσσάρων ετών για τα καταναλωτικά δάνεια και είκοσι ετών για το στεγαστικό δάνειο ώστε στην συνέχεια να απαλλαγούν από τα χρέη τους.

Οι αιτήσεις με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγονται να δικασθούν από το

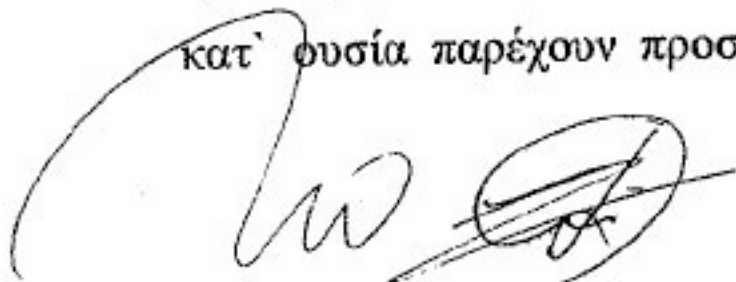
Δικαστήριο τούτο, (περίοδος 1η, άρθ.3 Ν του 3869/2010), κατά την εκουσία δικαιοδοσία (άρθ. 1 περ.β του ΚΠολΔ σε συνδ με περίοδο 2η, άρθ. 3 του Ν.3869/2010 και αρθ. 739 επ. ΚΠολΔ). Περαιτέρω, οι αιτήσεις είναι ορισμένες, περιέχοντες όλα τα κατά νόμο απαιτούμενα στοιχεία, ενώ σαφώς περιλαμβάνουν και σχέδιο ρύθμισης των οφειλών, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του δικογράφου των αιτήσεων, απορριπτομένων των σχετικών ενστάσεων της μετέχουσας ως πιστώτριας, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1 επ. του Ν. 3869/2010, πλην του αιτήματος α) να επικυρωθεί ή τροποποιηθεί το σχέδιο διευθέτησης κατ' άρθ. 7 του Ν. 3869/2010 το οποίο είναι μη νόμιμο, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή η επικύρωση του τροποποιημένου από τους διαδίκους, κατ' άρθ. 7 του Ν.3869/2010, σχεδίου, δεν αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως του άρθ. 4 παρ.1 του Ν.3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, στην περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφαση του επικυρώνει το σχέδιο ή το τροποποιημένο σχέδιο, το οποίο από την επικύρωση του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Το Δικαστήριο, στο δικονομικό στάδιο από την κατάθεση της αιτήσεως στην Γραμματεία του Δικαστηρίου μέχρι την συζήτηση δεν έχει την εξουσία να υποχρεώσει σε συμβιβασμό τους διαδίκους ή τους πιστωτές και συνεπώς το εν λόγω αίτημα δεν έχει νόμιμη βάση (Ειρ Κορίνθου 89/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ Περαιτέρω για το παραδεκτό της αιτήσεως τηρήθηκε η επιβαλλόμενη προδικασία των αρθ. 2, 5 παρ.1 και 7 παρ.1 του Ν.3869/2010 και προσκομίσθηκαν εμπρόθεσμα τα προβλεπόμενα έγγραφα, κατά τα οριζόμενα στην παρ.2, του αρθ. 4 του Ν.3869/2010, ειδικότερα 1) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη



διαμεσολάβηση προσώπου από αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (2) η ένδικη αίτηση κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του αρθ. 2 παρ. 1 ν. 3869/2010 από τη αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού μετά την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και επίδοση σε αυτούς των εγγράφων του αρθ. 5 παρ. 1 ν. 3869/2010), 3) εμπρόθεσμα, κατατέθηκαν στην γραμματεία του Δικαστηρίου οι υπεύθυνες δηλώσεις των αιτούντων (αρθ. 4 παρ. 2, περ.β του Ν.3869/2010), αφενός για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας, των εισοδημάτων του, των πιστωτών και των απαιτήσεων του κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και 4) απέτυχε ο κατ' άρθρ, 5 παρ.1 και 7 παρ.1 του Ν.3869/2010 δικαστικός συμβιβασμός, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από την μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια ανώνυμη τραπεζική εταιρία (βλ. έγγραφες παρατηρήσεις - αντιρρήσεις της καθ' ής), 5) Επίσης δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση των αιτούντων για ρύθμιση των χρεών τους στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή τους για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρ. 13 παρ. 2 ιδίου ως άνω νόμου . Περαιτέρω η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5,6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του ν.3869/2010, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σε αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής των αιτούντων στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικά πρόσωπα, στερούμενα πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη τους δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχουν ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών τους (βλ. επ' αυτού κατωτέρω). Επομένως πρέπει κατά το μέρος που κρίθηκαν νόμιμες να εξεταστούν παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησης(βλ

υπα ριθμ10562/27.4.2017 και 10576/27.4.2017 γραμμάτια εισφορών του ΔΣΗ των παραστάτων δικηγόρων).

Οι πληρεξούσιος δικηγόρος της πιστώτριας που παραστάθηκε στην δίκη, αρνείται την ένδικη αίτηση και προβάλλει, τόσο με δήλωση που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά όσο και με τις εμπρόθεσμα και νομότυπα κατατιθέμενες προτάσεις του, εκτός από τους ισχυρισμούς που άπτονται της ουσίας και θα εξετασθούν εν συνεχεία, τις ενστάσεις της αοριστίας και του απαραδέκτου της αίτησης, λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης, όπως αυτές λεπτομερώς αναλύονται στις νόμιμα κατατεθειμένες προτάσεις τους. Σχετικά με την έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης στα πρόσωπα των αιτούντων, καθόσον η μετέχουσα πιστώτρια ισχυρίζεται ότι αυτοί είναι έμποροι, εκτίθεται τα εξής: Η προϋπόθεση της έλλειψης πτωχευτικής ικανότητας διατυπώνεται από τον νομοθέτη αρνητικά. Το σχετικό αρνητικό γεγονός δεν είναι κατ' αρχήν απαραίτητο να διαλαμβάνεται στην αίτηση ως στοιχείο ενεργητικής νομιμοποίησης. Σύμφωνα με τον σκοπό του νόμου, στη ρύθμιση αυτού υπάγονται μόνο φυσικά πρόσωπα και μάλιστα πρόσωπα που δεν ασκούν αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα που να τους προσδίδει την ιδιότητα του εμπόρου. Προσθέτως, υπάγονται και όσοι ήταν έμποροι έπαψαν όμως την εμπορία ή την οικονομική τους δραστηριότητα, χωρίς κατά την παύση αυτή να έχουν παύσει τις πληρωμές τους (άρθρο 2 παρ. 3 του Πτωχευτικού Κώδικα), εντάσσονται στο Ν. 3869/2010, αν έπαυσαν να έχουν εμπορική ιδιότητα, συνέχισαν τις πληρωμές και έπειτα περιήλθαν σε αδυναμία πληρωμών (βλ. ΕιρΑΘ 142/2011, ΕιρΑΘ 127/2011, ΕιρΘεσ 6759/2011). Στο ν. 3869/2010, υπάγονται επίσης και οι «μικροέμποροι», δηλαδή πρόσωπα που διενεργούν εμπορικές πράξεις κατά το ΒΔ 1835, αλλά δεν δραστηριοποιούνται σε ριψοκίνδυνη κερδοσκοπική διαμεσολάβηση και κατ' ουσία παρέχουν προσωπική εργασία με αντίτιμο κάποια αμοιβή,

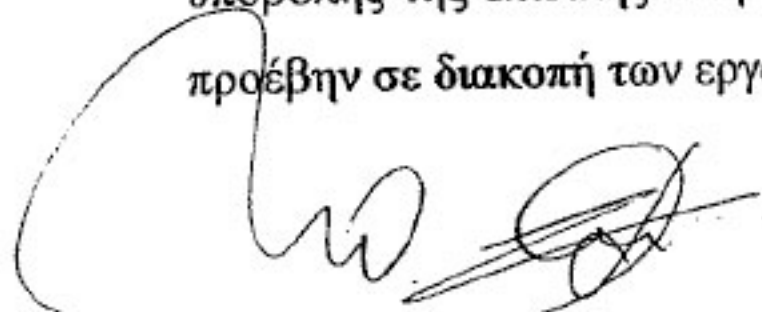


είναι πρόσωπα που ασκούν εμπορικές πράξεις και αποκομίζουν απ' αυτές κέρδος, το οποίο αποτελεί περισσότερο αμοιβή του σωματικού τους μόχθου και κόπου και όχι κερδοσκοπική δραστηριότητα (ΑΠ 947/1995 ΕΕμπΔ 1996.62, ΑΠ 463/1991 ΕλλΔνη 1991.1216, Περάκης Γενικό μέρος του εμπορικού δικαίου, εκδ. 1999,σελ. 252) και επομένως δεν έχουν κατά τα ισχύοντα στον ΠτΚ πτωχευτική ικανότητα (ΑΠ 947/1995 ΕΕμπΔ 1996.62, ΑΠ 463/1991 ΕλλΔνη 1991.1216, ΕφΑΘ 11433/1995 ΔΕΕ 1996.490, ΕφΑΘ 11982/1989 ΑρχΝ 1991.341, ΕιρΑΘ 5074/2011 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΓνωμΟΛΝΣΚ 90/2008, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, Αθανάσιος Κρητικός, ο.π., σελ. 47, Βενιέρης - Κατσάς, εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, σελ. 39 και 54). Η πτωχευτική ικανότητα, υπό τη θετική της εκδοχή, προβάλλεται από τις μετέχουσες πιστώτριες κατ' ένσταση, πλην όμως μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Η απόδειξη των σχετικών ισχυρισμών τους θα έχει ως συνέπεια την απόρριψη της αίτησης, όχι πλέον λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης, αλλά κατ' ουσία, λόγω μη συνδρομής ουσιαστικής προϋποθέσεως (ΕιρΑΘ 17/2011, ΕιρΑΘ 43/2011, ΕιρΑΘ 55/2011, αδημ., Αθ. Κρητικός, ο.π., σελ. 50, Ε. Κιουπτσίδου, Αρμενόπουλος, τόμος 64, Ανάτυπο, σ. 1475 και 1476, Πρβλ. όμως ΕιρΑΘ 29/2011, αδημ., με την οποία η αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω εμπορικής ιδιότητας της αιτούσας και ΕιρΠειρ 64/2011, αδημ., με την οποία η αίτηση απορρίφθηκε ως μη νόμιμη διότι τα παρατιθέμενα στην αίτηση του οφειλέτη χρέη ήταν εμπορικά). Στην προκειμένη περίπτωση, κατά την κρίση του δικαστηρίου και εφόσον οι αιτούντες εργαζόταν ως πωλητές ειδών περιπτέρου και ψιλικών ειδών , με το προσωπικό του μόχθο με ελάχιστα καθαρά κέρδη (1000 ευρώ περίπου κατά μέσο όρο) και χωρίς να διατηρούν εγκαταστάσεις ή ν' απασχολούν προσωπικό, αυτοί δεν απέκτησαν την ιδιότητα του εμπόρου

και συνεπώς η ένσταση θα πρέπει ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη(16/2013 Ειρ Περι365/2013 Ειρην Καβάλας, ΜΠρ Αθ 1795/2011).

Από την ανωμοτί κατάθεση της δεύτερης των αιτούντων, η οποία εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και της οποίας η κατάθεση εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συζήτησης δίκης, τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι αιτούντες, καθώς και η παριστάμενη καθ' ής Τράπεζα, και, παρά την ενδεχόμενη μνημόνευση ορισμένων μόνον εξ αυτών κατωτέρω, συνεκτιμώνται στο σύνολο τους χωρίς να παραλειφθεί κανένα, καθώς και από εκείνα, που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκληση τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. σχετ. Β, Βαθρακοκοίλης, ό.π., άρ. 759 αριθ, 5, Α.Π. 174/1987, ΕλλΔνη 29,129) από τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρθρο 261, 352 ΚΠολΔ) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό και με την, αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων, (αρ.744 ΚΠολΔ), και την επ' ακροατηρίω προφορική διαδικασία, αποδεικνύονται τα εξής πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή:

Οι αιτούντες είναι σύζυγοι, ο πρώτος εξ αυτών είναι ● χρονών και η δεύτερη εξ αυτών είναι ● χρονών και από το γάμο τους έχουν ένα ανήλικο τέκνο που γεννήθηκε το ●. Από το έτος 2004 ο πρώτος των αιτούντων διατηρούσε με μίσθωση, ● στην περιοχή Ηρακλείου Κρήτης και ειδικότερα επί της οδού ● το οποίο λειτουργούσε με την προσωπική του εργασία εξασφαλίζοντας ένα πενιχρό εισόδημα. Μετά την ημερομηνία της υποβολής της επίδικης αίτησής του όμως και ειδικότερα, την 11-9-2013 προέβην σε διακοπή των εργασιών του ● όπως



αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη βεβαίωση διακοπής εργασιών, εκδοθείσα από την ηλεκτρονική υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών TAXISNET. Σημαντικός παράγοντας που συντέλεσε στην εν λόγω διακοπή των εργασιών μου ήταν τα σοβαρά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει με την υγεία του. Η μη απασχόλησή του δηλ, δεν οφείλεται σε οκνηρία του ή σε μη δυνατότητα εξεύρεσης εργασίας, αλλά στην ψυχική ασθένεια από την οποία νοσεί. Ειδικότερα, περί τις αρχές του 2013 διαγνώσθηκε από τους ειδικούς θεράποντες ιατρούς του ότι πάσχει από σχιζοφρένεια παρανοϊκού τύπου. Η ασθένειά του αυτή, όπως και κάθε ψυχική ασθένεια χρόνιας μορφής, δεν είναι ποτέ πλήρως ιάσιμη, αλλά τελεί πάντα υπό τον κίνδυνο υποτροπής. Κατόπιν αξιολόγησής του από την Δευτεροβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΚΕ.ΠΑ. κρίθηκε ότι το ποσοστό αναπηρίας του ανέρχεται στο 67% για το χρονικό διάστημα από 12-11-2013 έως 30-11-2016. Με σκοπό την αξιολόγηση της πορείας της υγείας του κρίνεται επιβεβλημένο όπως εξετάζεται από την Δευτεροβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΚΕ.ΠΑ. κάθε τρία χρόνια. Συνεπώς την 10-11-2013 εξετάσθηκε εκ νέου και κρίθηκε ότι το ποσοστό αναπηρίας του ανέρχεται στο 67% για το χρονικό διάστημα από 1-12-2016 έως 31-12-2018. Εξ αυτού του λόγου κρίθηκε απαραίτητη η διακοπή των εργασιών του, όπως αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα έγγραφα. Σύμφωνα με τις ως άνω αποφάσεις, του καταβάλλεται αναπηρική σύνταξη η οποία ανερχόταν και ανέρχεται έως σήμερα στο ποσό των 456,00 ευρώ μηνιαίως. Η σύνταξή του, σύμφωνα με την απόφαση του διευθυντή του Κ.Ε.Π.Α, του καταβάλλεται μετά από εξέτασή του από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή, ήτοι η σύνταξή του δεν του καταβάλλεται παγίως και σταθερά αλλά μόνο κατόπιν ελέγχου και εξέτασής του, ενώ, μέχρι να ξεκινήσει να του καταβάλλεται εκ νέου (ήτοι κατόπιν της έκδοσης σχετικής απόφασης), δεν εισπράττει κανένα χρηματικό ποσό για χρονικό διάστημα περί των έξι (6) μηνών Η σύνταξη

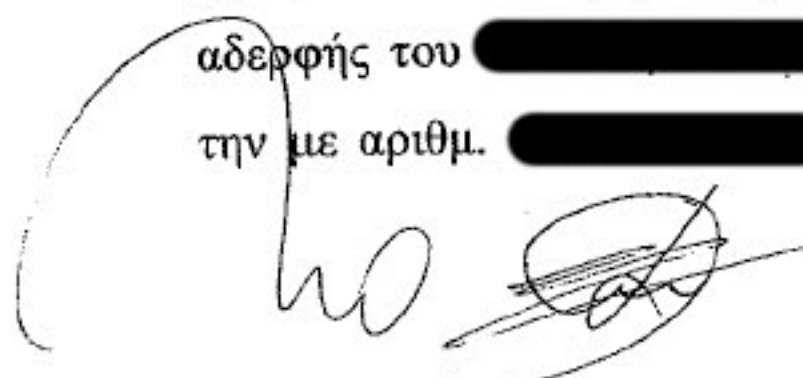
του αποτελεί τον μοναδικό πόρο διαβίωσης του ιδίου, αλλά και τον μοναδικό πόρο κάλυψης των δανειακών υποχρεώσεων του. Εκτός βέβαια από τον ίδιο και το τέκνο τους, που γεννήθηκε το έτος [REDACTED] κατόπιν σχετικών ιατρικών εξετάσεων έτος 2013, διαγνώσθηκε ότι παρουσιάζει ποιοτικές αποκλίσεις ως προς τις επικοινωνιακές και κοινωνικές δεξιότητές του που τον εντάσσουν στο φάσμα του συνδρόμου Άσπεργερ. Σύμφωνα με τις άνω προσκομιζόμενες γνωματεύσεις κρίθηκε απαραίτητο όπως παρακολουθεί ψυχοπαιδαγωγικό πρόγραμμα, όπως παρακολουθείται τακτικά, αλλά και όπως παρακολουθεί συνεδρίες εργοθεραπείας, λογοθεραπείας, διαπαιδαγώγησης και ψυχοθεραπείας. Κατόπιν αξιολόγησης του τέκνου τους από την Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΚΕ.ΠΑ. κρίθηκε ότι το ποσοστό αναπηρίας του ανέρχεται στο 67% για το χρονικό διάστημα από 5-10-2015 έως 31-10-2020. Με σκοπό την αξιολόγηση της πορείας της υγείας του κρίνεται επιβεβλημένο όπως εξετάζεται από την Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΚΕ.ΠΑ. κάθε πέντε χρόνια, όπως αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα έγγραφα. Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση, καταβάλλεται εξωιδρυματικό επίδομα το οποίο ανέρχεται έως σήμερα στο ποσό των 620,00 ευρώ ανά δίμηνο ήτοι 310,00 ευρώ/μηνιαίως. Το επίδομα αυτό, σύμφωνα με την απόφαση του διευθυντή του Κ.Ε.Π.Α, της καταβάλλεται μετά από εξέτασή του από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η δεύτερη των αιτούντων την 13-3-2008, προέβην σε έναρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας λιανικού εμπορίου ειδών ματισμού και διατηρούσε την επιχείρησή της σε χώρο τον οποίο μίσθωνε επί της [REDACTED] όπου κατέβαλλε το ποσό των 3.000,00 ευρώ μηνιαίως ως μίσθωμα. Το εισόδημά της από την εν λόγω εργασία της ήταν παθητικό από την έναρξη της λειτουργίας της επιχείρησης. Η εν λόγω επιχείρηση δεν απέφερε έσοδα, ενώ απαιτούσε υψηλά λειτουργικά έξοδα, όπως



αποδεικνύεται και από τα προσκομιζόμενα φορολογικά έγγραφα της επιχείρησης. Ειδικότερα, το έτος 2008, παρουσίασε ζημία της τάξεως των 49.236,49 ευρώ, ενώ το έτος 2009 παρουσίασε ζημία της τάξεως των 10.580,57 ευρώ. Κατά συνέπεια η δεύτερη των αιτούντων προέβη στο κλείσιμο της εν λόγω επιχείρησης και ως εκ τούτου σε διακοπή των εργασιών μας την 9-9-2009, σύμφωνα και με την προσκομιζόμενη βεβαίωση διακοπής των εργασιών, εκδοθείσα από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. χωρίς όμως να έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους πιστωτές της. Μετά δε την ασθένεια του συζύγου της την λειτουργία του περιπτέρου ανέλαβε η ίδια σύμφωνα με την από 10.9.2013 έναρξη εργασιών. Από την έναρξη των εργασιών της δραστηριότητας του συζύγου της, η οικονομική της πορεία δεν βαίνει καθόλου ικανοποιητικά, αντιθέτως, παρουσιάζει ραγδαία και κατακόρυφη πτώση αναφορικά με το καθαρό κέρδος της. Την επαγγελματική της δραστηριότητα, την ασκεί με την προσωπική της εργασία ενώ βγάζει μετά δυσκολίας ένα ελάχιστο εισόδημα, το οποίο δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών παρά είναι, ουσιαστικά αμοιβή της προσωπικής της εργασίας και του προσωπικού της μόχθου. Το χώρο, στον οποίο ασκεί την δραστηριότητά της, τον έλαβε και διαμόρφωσε χωρίς να πραγματοποιήσει καμία επένδυση και εργασία. Συγκεκριμένα, τα προϊόντα που πωλεί είναι αναλώσιμα είδη καφέ, αναψυκτικών, νερά και ψιλικά είδη. Ειδικότερα, την δραστηριότητα της δεν την ασκεί με τις προϋποθέσεις για την οργανωμένη οικονομική επιχείρηση, με προσωπικό, εγκαταστάσεις στοιχεία που προσδίδουν την εμπορική ιδιότητα σε ένα πρόσωπο (Ι.Βενιέρης Εφαρμογή του ν.3869/2010 σελ.51), αλλά το κέρδος από την άσκηση της ανωτέρω δραστηριότητάς της αποτελεί αμοιβή του σωματικού της κόπου και όχι κερδοσκοπικών συνδυασμών, όπως είναι οι γυρολόγοι, οι υπαίθριοι πωλητές, οι τεχνίτες, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, όπως οι ιατροί, μηχανικοί, αρχιτέκτονες, δικηγόροι, οδηγοί αυτοκινήτων

(βλ. Αθανάσιος Κρητικός β' έκδοση ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων σελ.47 παρ.2,1. Βενιέρης.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως (γεγονός που δεν αμφισβητεί η καθ' ής με ειδική άρνηση συναγόμενης περί αυτού ομολογίας τους κατά την ερμηνευτική δικονομική μέθοδο του άρθρου 261 ΚΠΛΔ) οι αιτούντες είχαν αναλάβει τα παρακάτω χρέη προς την μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια, τα οποία είτε είναι εξασφαλισμένα με εγγυήσεις είτε όχι, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης εξαιρουμένων των εμπραγμάτως ασφαλισμένων, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης (άρθρ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Συγκεκριμένα οι αιτούντες οφείλουν το συνολικό ποσό των 112.956,16 ευρώ σε κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Ειδικότερα οφείλουν (όλα τα προαναφερόμενα ποσά προκύπτουν από τις προσκομιζόμενες καταστάσεις γνωστοποιήσεως των οφειλών της αιτούσας από την Τράπεζα) στην [REDACTED]: α) το ποσό των 92.414,56 ευρώ από την με αριθμ. 156-2008-38-0 σύμβαση δανείου στην οποία ο πρώτος των αιτούντων προσχώρησε ως οφειλέτης ενώ η δεύτερη των αιτούντων τέθηκε ως εγγυήτρια, η οποία οφειλή αναλύεται στο ποσό των 91.395,98 ευρώ (κεφάλαιο), 1,018,58 ευρώ (τόκοι) και 0,00 ευρώ (έξοδα). Η πιστώτρια, προς εξασφάλιση των απαιτήσεών της ενέγραψε προσημείωση υποθήκης επί του ακινήτου ιδιοκτησίας του πρώτου των αιτούντων ήτοι επί ενός οικοπεδαγρού που βρίσκεται στην [REDACTED] 341,99 τ.μ. καθώς και επί ακινήτου όπου στεγάζεται η κύρια κατοικία και οικογενειακή στέγη της αδερφής του [REDACTED] β) το ποσό των 20.541,60 ευρώ από την με αριθμ. [REDACTED] σύμβαση δανείου στην οποία ο πρώτος

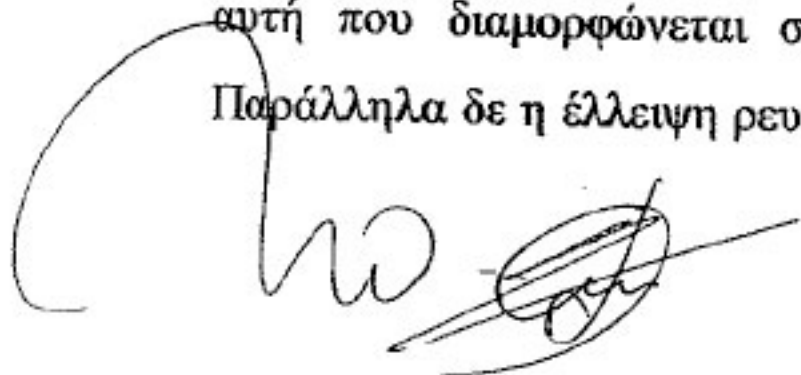
Handwritten signature and a circular stamp, likely an official seal or signature of a legal representative.

των αιτούντων προσχώρησε ως οφειλέτης, ενώ η δεύτερη των αιτούντων τέθηκε ως εγγυήτρια, η οποία οφειλή μου αναλύεται στο ποσό των 17.999,40 ευρώ (κεφάλαιο), 2.542,20 ευρώ (τόκοι) και 0,00 ευρώ (έξοδα).

Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι στην ιδιοκτησία του πρώτου των υφίστανται κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης α) Ένας οικοπεδαγρός στον Δήμο Ηρακλείου και ειδικότερα στην κοινότητα [REDACTED] [REDACTED] 341,99 τ.μ. Ο ως άνω αναφερόμενος οικοπεδαγρός αποτελεί χέρσα και ακαλλιέργητη έκταση η οποία σε καμία περίπτωση δεν δύναται να καλλιεργηθεί λόγω της ιδιαίτερης σύστασης του εδάφους. Ο εν λόγω οικοπεδαγρός διαθέτει τα εξής σύνορα: Β με ιδιοκτησία κληρονόμων [REDACTED], Ν με ιδιοκτησία [REDACTED] [REDACTED] Α με δημοτικό δρόμο και Δ με ιδιοκτησία [REDACTED] [REDACTED] η δε εμπορική του αξία είναι ελάχιστη και κατά συνέπεια χωρίς κανένα απολύτως αγοραστικό ενδιαφέρον. Β) Ένα αγροτεμάχιο στον Δήμο Ηρακλείου, κοινότητα [REDACTED] συνολικής έκτασης 1500,00 τ.μ. με 30 ελαιόδεντρα. Το εν λόγω αγροτεμάχιο διαθέτει τα εξής σύνορα: Β με ιδιοκτησία [REDACTED], Δ με ιδιοκτησία [REDACTED], Ν με ιδιοκτησία [REDACTED] και Β με ιδιοκτησία [REDACTED]. Το συγκεκριμένο αγροτεμάχιο έχει ελάχιστη εμπορική αξία ήτοι ανέρχεται κατά προσέγγιση στο ποσό των 1.800,00 ευρώ και κανένα απολύτως αγοραστικό ενδιαφέρον έχει. Γ) επίσης στην συγκυριότητά του και κατά ποσοστό 95% εξ αδιαιρέτου διαθέτει το με αριθμ. Κυκλοφορίας [REDACTED] ι.χ. επιβατικό όχημα, έτους πρώτης κυκλοφορίας το 2002, μάρκας CITROEN τύπου SAXO. Η εμπορική του αξία σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 1.000,00 ευρώ, ενώ την 9-4-2008 προέβην σε υποβολή δήλωσης ακινησίας του εν λόγω οχήματος, στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., Κανένα άλλο δε περιουσιακό στοιχείο είτε κινητό είτε ακίνητο δεν διαθέτει στην ιδιοκτησία του. Η δεύτερη των

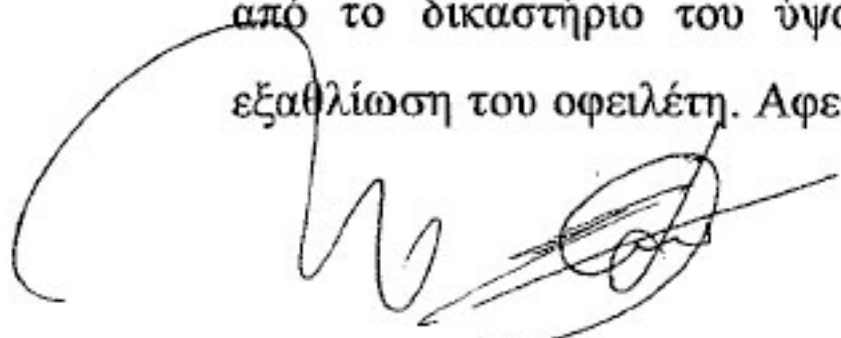
αιτούντων διαθέτει τα εξής περιουσιακά στοιχεία α) Στην συγκυριότητα της και κατά ποσοστό 37,50% εξ αδιαίρετου ένα αγροτεμάχιο στον Νομό [REDACTED] στην κοινότητα [REDACTED], συνολικής έκτασης 800,00 τ.μ. Το εν λόγω αγροτεμάχιο συνορεύει Β με ιδιοκτησία αγνώστου Ν με ιδιοκτησία [REDACTED], Α εν μέρει με εργοστάσιο επιπλοποιίας και εν μέρει με ιδιοκτησία [REDACTED] Δ με ιδιοκτησία [REDACTED]. η αξία του εν λόγω αγροτεμαχίου ανέρχεται στο ποσό των 600,00 ευρώ χωρίς κανένα απολύτως αγοραστικό ενδιαφέρον έχει. Β) επίσης διαθέτει το με αριθμ. Κυκλοφορίας [REDACTED] ι.χ. επιβατικό όχημα, μάρκας TOYOTA τύπου COROLLA, έτους πρώτης κυκλοφορίας το 2003 και με σημερινή εμπορική αξία που ανέρχεται στο ποσό των 2.500,00 ευρώ, το οποίο είναι και το μοναδικό όχημα που εξυπηρετεί τις ανάγκες της οικογένειας.

Περαιτέρω, αδυναμία πληρωμών σημαίνει ανικανότητα του οφειλέτη να εξοφλήσει τους πιστωτές του, λόγω έλλειψης ρευστότητας, δηλαδή έλλειψης όσων χρημάτων απαιτούνται για να μπορεί ο οφειλέτης να ανταποκρίνεται στα ληξιπρόθεσμα χρέη του. Ειδικότερα η αδυναμία του οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις οφειλές του κρίνεται συνολικά με βάση τη σχέση ρευστότητάς του προς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του και αφού ληφθούν υπόψη εφόσον το ορίζει ο νόμος, οι απαιτούμενες δαπάνες για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ιδίου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του. Αν η σχέση αυτή είναι αρνητική με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του και στην κάλυψη των βιοτικών αναγκών του, υπάρχει μόνιμη αδυναμία πληρωμής. Για την αξιολόγηση της σχέσης ρευστότητας, ληξιπρόθεσμων οφειλών και βιοτικών αναγκών λαμβάνεται υπόψη τόσο η παρούσα κατάσταση ρευστότητας του οφειλέτη όσο και αυτή που διαμορφώνεται σε βαθμό πιθανολογούμενης βεβαιότητας. Παράλληλα δε η έλλειψη ρευστότητας θεμελιώνει αδυναμία πληρωμών,



έστω και αν ο οφειλέτης διαθέτει ακίνητη περιουσία, η οποία όμως δεν μπορεί να ρευστοποιηθεί άμεσα ή είναι δυσχερώς ρευστοποιήσιμη. Στην προκειμένη περίπτωση, τα ανωτέρω δάνεια λόγω του ύψους τους και της πραγματικής κατάστασης στην οποία βρίσκονται οι αιτούντες, όπως αυτή περιγράφεται ως άνω, καθώς ο ίδιος ο πρώτος των αιτούντων καθώς και το τέκνο του αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας τον οδήγησαν σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του προς την καθ' ής κατά δε την ανάληψη των ανωτέρω υποχρεώσεων, η κατάσταση ήτα διαφορετική, τα δάνεια εξυπηρετούνταν. Η αδυναμία εξυπηρέτησης οφείλεται κυρίως στα έκτακτα προβλήματα υγείας που προέκυψαν αλλά και στην οικονομική κρίση και δυσπραγία που επακολούθησε, της αύξησής της άμεσης και έμμεσης φορολογίας, της αύξησής του κόστους των ανελαστικών δαπανών για κάθε οικογένεια, αυξήθηκαν οι μηνιαίες δαπάνες του και συνεπώς κατέστη ανέφικτη η αποπληρωμή των ανωτέρω οφειλών τους, το γεγονός δε αυτό αποδεικνύεται και από τη σχέση της ρευστότητας των αιτούντων προς τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις τους. Δηλαδή η σχέση αυτή είναι αρνητική υπό την έννοια ότι, μετά από την αφαίρεση των δαπανών για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών τους (κατά τα ανωτέρω οριζόμενα), η υπολειπόμενη ρευστότητά τους δεν τους επιτρέπει να ανταποκριθούν στον όγκο των οφειλών τους ή τουλάχιστον σε ουσιώδες μέρος τους. Η δε αδυναμία του αυτή δεν οφείλεται σε δόλο, εφόσον κάτι τέτοιο δεν αποδείχτηκε. Σε κάθε δε περίπτωση η επιδίωξη για ρύθμιση των χρεών των αιτούντων, υπό τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, καθώς η άσκηση του δικαιώματος των αυτού δεν έρχεται σε αντίθεση με την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος, αλλά αντιθέτως κρίνεται ότι είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου και

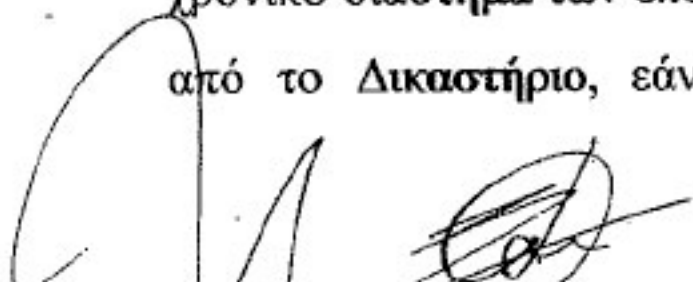
δεν ασκείται άσκοπα αλλά σύμφωνα και με το σκοπό των διατάξεων του Ν.3869/2010 (βλ σχετικά αιτιολογική έκθεση) και σύμφωνα με τους ηθικούς κανόνες, που χαρακτηρίζουν την συμπεριφορά του μέσου συνετού ανθρώπου. Επιπλέον, ο πρώτος των αιτούντων ως άτομο με αναπηρία, απολαμβάνει της αυξημένης προστασίας από την Πολιτεία, όπως αυτό προβλέπεται και από το άρθρο 21 παρ. 6 Συντ και συνεπώς στην προκειμένη περίπτωση, η συνταγματική επιταγή της συμμετοχής και επανένταξης στην οικονομική και κοινωνική ζωή των ατόμων με αναπηρία, υλοποιείται με την υπαγωγή του αιτούντα στις ευεργετικές ρυθμίσεις του ν. 3869/2010. Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται και ειδικότερα ότι οι αιτούντες, έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών τους. Το προταθέν σχέδιο διαευθέτησης των οφειλών του, δεν έγινε δεκτό από την δανείστρια τράπεζα και συνεπώς πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατ' άρθ. 8 επ. του Ν.3869/2010 ρύθμιση των οφειλών των αιτούντων από το Δικαστήριο, μη υπαρχουσών αμφισβητούμένων απαιτήσεων. Επισημαίνεται ότι κατά τον καθορισμό του μηνιαίου κόστους διαβίωσης θα πρέπει να εξισορροπηθούν, δύο αντίρροποι στόχοι, αφενός δηλαδή δεν πρέπει να θίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης των αιτούντων ς (αρθ. 2 παρ. 1 Συντ.) το οποίο προσδιορίζεται βάσει κριτηρίων τόσο αντικειμενικών, με βάση το εισόδημα ή την περιουσία, όσο και υποκειμενικών, σύμφωνα με την προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική κατάσταση, την υγεία και την ηλικία των προσώπων. Η επανένταξη δηλαδή των αιτούντων στην οικονομική και κοινωνική ζωή δια της υπαγωγής των στο Ν. 3869/2010 δεν πρέπει να γίνει σε βάρος της προσωπικής των αξιοπρέπειας και της προσωπικότητάς των στα πλαίσια που επιβάλλει το κοινωνικό κράτος και δεν θα πρέπει με τον καθορισμό από το δικαστήριο του ύψους των μηνιαίων δόσεων να επέρχεται εξαθλίωση του οφειλέτη. Αφετέρου δε, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο



οφειλέτης, ο οποίος αιτείται την υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του νόμου, πρέπει από την πλευρά του να μειώσει στο ελάχιστο τις δαπάνες του, δηλαδή μόνο στις απολύτως απαραίτητες για το προβλεπόμενο από ο νόμο χρονικό διάστημα των τριών έως πέντε ετών.

Με βάση τα ανωτέρω εκτεθέντα συντρέχουν συμπλεκτικά οι θετικές και ελλείπουν οι αρνητικές προϋποθέσεις στα πρόσωπα των αιτούντων για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του νόμου της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 ν. 3869/2010, περί καταβολής προσωρινά μηδενικών μηνιαίων δόσεων, διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι το καθαρό εισόδημα των αιτούντων 456 ευρώ, εκ της αναπηρικής συντάξεως του πρώτου των αιτούντων και 1000 ευρώ μηνιαίως για την δεύτερη των αιτούντων είναι ανεπαρκές για την κάλυψη των μηνιαίων στοιχειωδών βιοτικών αναγκών τους, δεδομένης της σημερινής δεινής οικονομικής κατάστασης του πρώτου των αιτούντων και κατ' επέκταση της οικογένειάς του, αφού, αδυνατεί να έχει μια φυσιολογική ζωή, όπου θα καλύπτονται οι βασικές βιοτικές ανάγκες του και η αυξημένη φροντίδα για το τέκνο του. Περαιτέρω κρίνεται ότι στο εντεύθεν χρονικό διάστημα των επόμενων μηνών, τα εισοδήματα των αιτούντων δεν θα αυξηθούν. Ακόμη και αν κριθεί εκ νέου ανάπηρος, σε ποσοστό το οποίο να δικαιολογεί τη λήψη προνοιακού επιδόματος, αυτό θα είναι πενιχρό (456 ευρώ λάμβανε έως πρότινος ο αιτών), θίγοντας αυτά τα ίδια τα όρια της αξιοπρεπούς διαβίωσης. Ούτε όμως θα καταφέρει ο πρώτος των αιτούντων, παρά το νεαρό της ηλικίας του να ανεύρει μία θέση εργασίας (χειρωνακτική ή μη, πλήρους ή μερικής απασχόλησης), ώστε να κερδίζει ένα ικανοποιητικό ποσό για την κάλυψη τόσο των βιοτικών του αναγκών όσο και της αποπληρωμής των οφειλών του προς την καθ' ής πιστώτρια. Στην κρίση αυτή καταλήγει το Δικαστήριο, λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει ο αιτών (σχιζοφρένεια) αλλά και το τέκνο του. Περαιτέρω, οι φαρμακευτικές ή άλλες θεραπευτικές

παρεμβάσεις μπορούν να βοηθήσουν ουσιαστικά στη μείωση και τον έλεγχο των συμπτωμάτων της νόσου, αλλά πουθενά δεν γίνεται λόγος για πλήρη ίαση στην ιατρική βιβλιογραφία. Τα συμπτώματα της νόσου, κατά περιόδους οξύτερα ή αμβλυμένα ενυπάρχουν στον ασθενή καθόλη τη διάρκεια του βίου του και συνεπάγονται σοβαρή επιβάρυνση στους δείκτες καθημερινής, κοινωνικής και επαγγελματικής λειτουργικότητας με διαταραχές προσοχής, συγκέντρωσης, μνημονικής συγκράτησης και εκτελεστικών λειτουργιών. Επισημαίνεται ότι και το τέκνο του αιτούντα ο [REDACTED] βρίσκεται σε δυσχερή κατάσταση, που χρήζει φροντίδας το οποίο ήδη έχει κριθεί σε ποσοστό αναπηρίας 67% (βλ υπ αριθμ [REDACTED] απόφαση πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής). Περαιτέρω, η προσωρινή απαλλαγή τους από τα χρέη τους με ορισμό μηδενικών καταβολών, δεν συνεπάγεται υπέρμετρη επιβάρυνση της καθ'ής καθώς πρόκειται για ποσά δανεισμού που κινούνται σε επίπεδα κατώτερα του μέσου όρου και δεδομένου του εξαιρετικού χαρακτήρα της ρύθμισης, της οποίας σπάνια εμφανίζεται η ανάγκη για εφαρμογή, δεν διαταράσσονται σε σημαντικό βαθμό τα οικονομικά συμφέροντα των τραπεζών. Με βάση τα ανωτέρω εκτεθέντα συντρέχουν στο πρόσωπο των αιτούντων οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του νόμου της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 ν. 3869/2010, περί καταβολής μηδενικών μηνιαίων δόσεων, ω και τούτο διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι το καθαρό εισόδημά των αιτούντων μηνιαίως είναι ουσιαστικά ανεπαρκές να καλύψει τις στοιχειώδεις βιοτικές της δαπάνες των, θιγομένου κατά τον τρόπο αυτό του ελάχιστου ορίου αξιοπρεπούς διαβίωσής των αιτούντων (αρθ. 2 παρ. 1 Σ). Δηλαδή αδυνατούν να έχει μια φυσιολογική ζωή, όπου θα καλύπτονται οι βασικές βιοτικές ανάγκες της ίδιας. Επειδή στο εντεύθεν χρονικό διάστημα των επόμενων μηνών δεν είναι δυνατόν να διαγνωστεί από το Δικαστήριο, εάν η οικονομική κατάσταση των αιτούντων



βελτιωθεί, το δικαστήριο κρίνει ότι δεν πρέπει να εκκαθαρίσει «οριστικά» το θέμα της απαλλαγής των αιτούντων από τα χρέη των. Για το λόγο αυτό το Δικαστήριο, προσδιορίζοντας με την παρούσα, μηδενικές μηνιαίες καταβολές στην καθ' ής πιστώτρια, αναβάλλει την έκδοση απόφασης και ορίζει νέα δικάσιμο για τις 14 Μαΐου 2019 στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, για να ελέγξει μήπως μέσα στο διάστημα αυτό επέλθει θετική μεταβολή της κοινωνικοοικονομικής καταστάσεως των αιτούντων, αλλάξουν τα περιουσιακά στοιχεία και τα τυχόν εισοδήματά των και βελτιωθεί σημαντικά η οικονομική των κατάσταση, ούτως ώστε να δικαιολογείται νέος προσδιορισμός των καταβολών προς τους πιστωτές των. Ο νόμος στην μεν περίπτωση της παρ.5 του άρθ.8 του Ν 3869/2010 επιτρέπει ρητά τις μηδενικές καταβολές, στην δε παρ. 1 του άρθρου 2 του Συντάγματος, πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας να σέβεται και να προστατεύει την αξία του ανθρώπου, θέτει ως όριο της πολιτειακής πράξης, όπως είναι και η δικαστική απόφαση, την διατήρηση εκείνων των συνθηκών διαβιώσεως του πολίτη που θα του επιτρέπουν να ζει με αξιοπρέπεια, ενώ εάν το Δικαστήριο στερήσει αυτήν τήν δυνατότητα στους αιτούντες, τότε προκρίνει έναντι της αξίας του ανθρώπου, την ικανοποίηση περιουσιακών δικαιωμάτων, σε αντίθεση με την ως άνω θεμελιώδη συνταγματική διάταξη που πρέπει να διαπνέει το δίκαιο και την ερμηνεία του. Κατά συνέπεια των παραπάνω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσία και να ρυθμιστούν οι οφειλές των αιτούντων, με την προσωρινή ρύθμιση με μηδενικές καταβολές των πληρωμών των οφειλών των προς την καθ' ής η αίτηση-πιστώτρια τραπεζική εταιρεία, συγχρόνως δε να οριστεί νέα δικάσιμος τις 14 Μαΐου 2019.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων

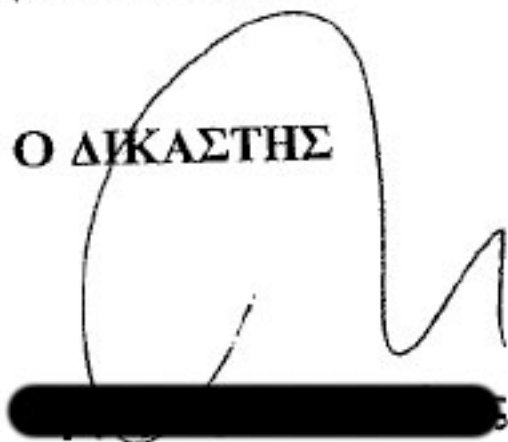
ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη των αιτούντων, με τον ορισμό μηδενικών καταβολών και ορίζει νέα δικάσιμο τις 14 Μαΐου 2019, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής των κατάστασης και των εισοδημάτων των και να προσδιοριστούν ενδεχομένως μηνιαίες καταβολές. Η ρύθμιση αυτή θα αρχίσει από τον μήνα μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στην καθ' ής πιστώτρια και θα ισχύσει για το χρονικό διάστημα μέχρι τη δημοσίευση της νέας απόφασης του Δικαστηρίου τούτου που θα επαναπροσδιορίζει τις μηνιαίες καταβολές.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση τα αναφερόμενα στην αίτηση περιουσιακά στοιχεία των αιτούντων

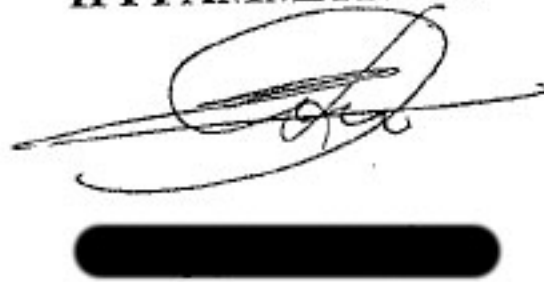
ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του στο Ηράκλειο, στις ...25..15/2017, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ



A large, stylized handwritten signature in black ink, written over a solid black horizontal bar.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



A smaller, more cursive handwritten signature in black ink, written over a solid black horizontal bar.